

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/18/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217204943
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4217204943.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci žalobcu: R Collectors s.r.o. so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297, v konaní zastúpeného: Advokátska kancelária RELEVANS, s.r.o. so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, proti žalovanému: N. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. W. H. č. XXX, o zaplatenie 645,08 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu istiny vo výške 627,65 € ako aj sumu poplatkov za upomienky vo výške 17,43 €, to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

Žiadna zo strán sporu n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 13.3.2017 právny predchodca žalobcu doručil súdu žalobu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 627,65 € spolu so zmluvným úrokom, sumu 17,43 € a titulom poplatkov za upomienky a náhradu trov konania na tom skutkovom základe, že s právnym predchodcom žalovaného: X. T., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX uzatvoril dňa 26.9.2012 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré sa zaviazala riadne splatiť. Z dôvodu úmrtia dlžníka pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru k 9.6.2014. Celkovú dlžnú sumu ku dňu predčasnej splatnosti vyčíslil nasledovne: dlžná istina 1.255,29 €, dlžné poplatky 34,86 €, dlžný úrok 981,41 € a zmluvný úrok vo výške 25,50 % ročne zo sumy istiny od 1.3.2017 do zaplatenia. Doplnil, že žalovaný je dedičom pôvodnej dlžníčky, pričom ako dedič nadobudol majetok v hodnote 50 % dedičstva. Preto si od neho uplatnil nárok na zaplatenie sumy 50 % dlhu titulom jeho pohľadávky voči právnej predchodkyňi žalovaného. Doplnil, že po vyhlásení predčasnej splatnosti zo strany žalovaného titulom dlžnej sumy nič uhradené nebolo.

2. V priebehu sporu došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá tvorí predmet sporu na žalobcu. O zmene žalobcu rozhodol tunajší súd uznesením č.k. 14C/18/2017-43 zo dňa 6.3.2018.

3. Súd prvej inštancie o podanej žalobe rozhodol rozsudkom č.k. 14C/18/2017-52 zo dňa 4.6.2018 tak, že podanú žalobu pre nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní zamietol. Zároveň vyslovil, že žalovaný nemá právo na náhradu trov konania. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č.k. 7Co/252/2018-93 zo dňa 31.10.2019 tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaný sa k podanej žalobe a jej prílohám nevyjadril.

5. Súd po vrátení veci riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu vyjadreným v jeho uznesení č.k. 7Co/252/2018-93 zo dňa 31.10.2019 vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu i žalovaného, ktorí sa na pojednávanie nedostavili, právny zástupca žalobcu svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil. Vo veci po opätovnom oboznámení sa s obsahom listinných dôkazných prostriedkov založených v spise a to zmluvy o úvere, všeobecných obchodných podmienok, osvedčenia o dedičstve, listiny o aktuálnom stave úveru, zmluvy o postúpení pohľadávok spolu s prílohou, uznesenia č.k. 14C/18/2017-43 zo dňa 6.3.2018, rozsudku č.k. 14C/18/2017-52 zo dňa 4.6.2018, odvolania žalobcu, uznesenia č.k. 7Co/252/2018-93 zo dňa 31.10.2019, výzvy zo dňa 26.3.2014 ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

6. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2017 uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou Poštová banka, a.s. dňa 13.6.2017 žalobca nadobudol od svojho právneho predchodcu pohľadávku voči žalovanému titulom časti v rozsahu 50 % pohľadávky voči právnemu predchodcovi žalovaného.

7. Právna predchodkyňa žalovaného uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu dňa 26.9.2012 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe tohto zmluvného vzťahu právny predchodca žalobcu poskytol právnej predchodkyňi žalovaného úver vo výške 1.450,- €. Tento úver sa právna predchodkyňa žalovaného zaviazala splácať v mesačných splátkach po 40,- € o období od 10.10.2012 do 10.9.2018. Celkove sa zaviazala uhradiť 72 splátok po 40,- € mesačne. Úroková sadzba bola v zmluve dojednaná vo výške 25,50 % ročne, RPMN bola ustálená vo výške 28,70 % pri priemernej RPMN vo výške 27,07 %. Celková výška nákladov bola v zmluve uvedená vo výške 1.278,86 €. Dátum konečnej splatnosti úveru bol dojednaný na deň 10.9.2018. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky a obchodné podmienky. Pre úmrtie právnej predchodkyne žalovaného právny predchodca žalobcu ku dňu 9.6.2014 úver predčasne zosplatnil. Žalobca si v tomto konaní uplatnil na zaplatenie sumu 50 % zostatku pohľadávky voči právnej predchodkyňi žalovaného, ktorý ako dedič zodpovedá za dlhy poručiteľa do výšky nadobudnutého dedičstva, pričom žalovaný nadobudol dedičstvo po neb. dlžníčke vo výške 50 %. Ku dňu 28.2.2017 predstavovala pohľadávka veriteľa sumu istiny vo výške 1.255,29 €, sumu poplatkov za upomienky vo výške 34,86 €, sumu úroku z istiny vo výške 981,41 € a sumu zmluvného úroku vo výške 25,50 % ročne z istiny od 1.3.2017 do zaplatenia.

8. Žalobca sa v tomto konaní domáha zaplatenia dlžnej sumy titulom istiny vo výške 627,65 € s príslušenstvom (zmluvným úrokom) ako aj poplatkov vo výške 17,43 €.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa

(ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

10. Predmetom konania v tejto veci bol záväzok žalovaného ako dediča po pôvodnom dlžníkovi, ktorý vznikol z úverovej zmluvy. I keď sporná zmluva predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 (sp. zn. 3MCdo/14/2014), podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

11. V prejednávanej veci súd vychádzajúc z nepopretých skutkových tvrdení žalobcu dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti podanej žaloby. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a právnym predchodcom žalovaného platne vznikol záväzkovoprávny vzťah, na základe ktorého bol právnemu predchodcovi žalovaného poskytnutý úver vo výške 1.450,- € ako aj to, že pre neplnenie zmluvných povinností spojených s úmrtím právneho predchodcu žalovaného právny predchodca žalobcu ku dňu 9.6.2014 predčasne zosplatnil úver a dlžníka požiadal o okamžitú úhradu celej dlžnej sumy. Po nebohom dlžníkovi sa viedlo dedičské konanie, pričom žalovaný je dedičom, ktorý nadobudol 50 % z celkovej hodnoty dedičstva. S ohľadom na uvedené súd podanej žalobe v časti o zaplatenie istiny vo výške 627,65 € a v časti o zaplatenie poplatkov za upomienky vo výške 17,43 € vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto dlžnej sumy.

12. Pokiaľ ide o uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 490,71 € ako aj zmluvného úroku vo výške 25,50 % ročne zo sumy 627,65 € za obdobie od 1.3.2017 do zaplatenia, súd posudzujúc tento nárok v zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka prihladnuc na ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žalobca má nárok na zmluvný úrok len do času účinkov vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (ktorej zmysel spočíva v predčasnom zosplatnení záväzku dlžníka z dôvodu porušovania zmluvných povinností dlžníkom), pretože týmto jednostranným právnym úkonom sa pohľadávka veriteľa predčasne stáva splatnou v celom rozsahu. Vzhľadom aj na účel zmluvného úroku, ktorým je odplata za poskytnuté peňažné prostriedky, vyhlásením splatnosti úveru poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, stratil žalobca právo uplatňovať si zmluvné úroky aj naďalej. Podľa názoru súdu dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov platia len do splatnosti dlhu a od splatnosti úveru je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. V danej veci právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu splatnosti úveru k 9.6.2014 a tým treba považovať celý dlh za splatný a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. V tejto súvislosti súd poukazuje na ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého by sa zmluvné dojednanie (resp. dojednanie obchodných podmienok), ktoré by zaväzovalo dlžníka k plateniu zmluvných úrokov aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru odchyľovalo od zákona v neprospech spotrebiteľa, pretože by zhoršilo jeho postavenie. S poukazom na uvedené ako aj s ohľadom na skutočnosť, že žalobca uplatnený nárok na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 490,71 € nešpecifikoval, keď nie je zrejmé z akej sumy a za aké obdobie bol tento vypočítaný, súd žalobu v časti uplatneného zmluvného úroku (vo výške 490,71 € ako aj vo výške 25,50 % ročne zo sumy istiny od 1.3.2017 do zaplatenia) zamietol. Súd v tejto súvislosti dopĺňa, že splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by

sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takéto konanie veriteľa neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Ohľadne tohto právneho názoru súd odkazuje aj na rozhodovacia prax súdov SR napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014.

13. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, keď pre čiastočný úspech oboch strán sporu rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

14. Lehotu na plnenie súd určil v zmysle § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.